

[Preben Steen Nielsen]

menettet, som åbenbart skulle være sikrere. Jeg ved ikke, om fjernvarmekunderne i Viborg mener, at det er sikrere. De mener i hvert fald ikke, det er billigere. Også på dette net er der risici, som skal overvindes. Det gælder for fjernvarme som for naturgas og for al anden form for energi, at der kan ske forsyningsvigt af driftsmæssige grunde, men så sandelig også af internationale grunde, og det er netop dette, der skal forebygges ved at gøre energiforsyningen flerstrengt.

Fru Annelise Gotfredsen siger afslutningsvis, at det, man nu går ind i, er nogle tvangsmæssige foranstaltninger, og at man i virkeligheden vil tilvejebringe en kollektiv solidaritet på energiområdet. Ja, det er lige netop, hvad der skal tilvejebringes. Vi har, siden oliekrisen satte ind, den første i 1973-74, en forpligtelse til fra dette folketings side at sikre produktionslivet, erhvervslivet og forbrugerne den nødvendige energi til opvarmning, til industriel fremstilling osv., og dette gøres alene ved hjælp af et flerstrengt system. Sådan er verden altså blevet i dag. Det kan ikke nytte, at fru Annelise Gotfredsen henholder sig til, hvordan energiforsyningen var i 1950'erne eller i 1960'erne eller for den sags skyld længere tilbage.

Hvis man imødekommer den konservative dagsorden om at lade arbejdet stå i bero, medens de konservative fortsat regner videre – eller måske begynder at regne, for jeg har ikke indtryk af, at de har gjort det, siden de i foråret 1979 bad om, at der blev foretaget beregninger – så vil det jo medføre, at hele anlægsfasen udsættes, og at de indgåede aftaler med Sverige og de indgåede aftaler med Dansk Undergrunds Consortium om køb af gas ikke kan overholdes af staten.

Det forekommer mig at være udtryk for en fuldstændig uansvarlig energipolitik, de konservative på dette felt ønsker at lægge op til, og derfor kan vi heller ikke fra socialdemokratiets side tiltræde den foreslåede dagsorden.

Arne Christiansen (V):

En gang imellem kan man komme på den kætterske tanke, at man herhjemme fortsat diskuterer energi og energipolitik, som om intet var hændt i 1973 og i tiden, der fulgte – det til trods for, at den ændrede energiforsy-

ning er en hovedårsag til den industrialiserede verdens økonomiske krise.

USAs tidligere energiminister James Schlesinger sagde forleden ved en energikonference her i København – jeg citerer efter et avisreferat:

»Den energikrise, der har ramt den vestlige verden siden 1973, er mindst lige så alvorlig som den sorte død, den pest, der hærgede den civiliserede verden i 1300-tallet.«

Nærliggende er det jo, selv om det er naturgas, der i dag skal diskuteres, at pege på regeringens mangel på vilje og evne til at gennemføre det, jeg vil kalde en konsekvent flerstrengt energipolitik til fortsat begrænsning af Danmarks olieafhængighed.

Hvis viljen og evnen havde været til stede, kunne vi i dag i stedet for at føre endnu en debat uden formentlig at træffe beslutninger af nogen som helst afgørende karakter have gennemført en anlægslov for det første kernekraftværk i Danmark. I stedet diskuterer tinget naturgas, og regeringen forfølger ideologiske mål i Nordsoen, bl. a. for at camouflage flere manglende indsats på andre områder.

Lige så overraskende er den ophøjede ligegyldighed, der fra anden side lægges for dagen, når den fremtidige energiforsyning diskuteres. Vi kunne bare sælge naturgassen til udlandet i stedet for at købe den til Danmark, er hovedtesen. Må jeg her minde om aftalen med DUC fra 1976. Hvis ikke Danmark havde benyttet sin forkøbsret, ville DUC være frit stillet med hensyn til salg, og var dette sket, mon så ikke der i dag og i fremtiden ville blive talt om uansvarlighed i lyset af udviklingen i Mellemøsten, når det gælder olien, og udviklingen på kulområdet, som jeg synes ministeren har beskrevet korrekt, men også særdeles advarende. Det gælder både udviklingen i Polen og forholdet til Sydafrika, hvor vi nok kunne få kul, men hvor man nu ikke vil sælge mere end det, vi har kontraheret om. Man kan så gætte sig til, hvorfor man indtager den holdning. Det er selvfølgelig, fordi der er en voksende efterspørgsel, et voksende behov for kul rundt omkring i verden, og regeringen har jo ikke just lagt op til et rent kommercielt forhold, når det gælder kulleleverancer fra Sydafrika.

Det er rigtigt, at der på grund af den med DUC aftalte pris ville kunne være en økonomisk gevinst ved videresalg af naturgassen, men vi har ingen garanti for, at vi i de næste